

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Ssk/116/2022
Identifikačné číslo spisu: 1016200377
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1016200377.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a z členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: F. F. U., nar. X. Z. XXXX, bydliskom: Q. K. Č. X, XXX XX B., právne zastúpeného: JUDr. Katarína Kaňková, PhD., advokátka, Advokátska kancelária ZUZÁK, s.r.o., IČO: 47 243 228, so sídlom: Regus Europeum Business Centre Suché Mýto č. 1, 811 03 Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, IČO: 30 807 484, so sídlom: Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 21. decembra 2015, č. 57198-2/2015-BA, v sociálnej veci, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2022, č. k. 5S/214/2019-178, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2022, č. k. 5S/214/2019-178, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.
Napadnutý rozsudok a priebeh konania

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) v poradí druhým rozsudkom v tejto veci dňa 26. apríla 2022, č. k. 5S/214/2019-178 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), podľa § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) rozhodnutie žalovanej z 21. decembra 2015, č. 57198-2/2015-BA (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie žalovanej“), a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, z 9. septembra 2015, č. 700-0219222315-GC04/15 (ďalej len „rozhodnutie pobočky“), zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie, pričom žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na úplnú náhradu trov konania. Zároveň zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na obdobnú vec, ktorú právoplatne rozhodoval vo vzťahu k rovnakým účastníkom rozsudkom z 10. mája 2018, sp. zn. 6S/45/2016. V zmysle § 140 SSP potom už len stručne

zopakoval dôvody tohto rozhodnutia (ich citáciou v niektorých častiach), ktoré sa s ohľadom na uplatnené námietky vzťahovali i na danú vec, a týkali sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia, ktorým bolo predpísané penále, obsahujúce stručné odôvodnenie a nepresnosti s tým, že informácie z prílohovej tabuľky nekorešponujú s informáciami v odôvodnení rozhodnutia a absentujú v ňom na vec sa vzťahujúce rozhodnutia. Podľa názoru krajského súdu v totožnom rozhodnutí sa vada nepreskúmateľnosti premietla aj do odôvodnenia žalovanej v časti aplikácie § 146 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z."), keď z predmetného odôvodnenia nie je zrejmé, kedy a na základe akých skutkových a právnych okolností rozhodnutie o žiadosti o povolenie splátok malo dopad na preskúmané rozhodnutie. Správny orgán podľa neho nedostatočne uviedol skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, neuviedol žiadne skutkové zistenia, ktoré by mali tvoriť materiálny základ pre tvorbu záveru o skutkovom stave veci. Argumentácia odôvodnenia rozhodnutia má byť presvedčivá tak, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým správny orgán na základe týchto premís dospel, boli prijateľné, racionálne a presvedčivé. V predmetnej veci sa správny súd stotožnil s uvedenou argumentáciou v plnom rozsahu a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie i rozhodnutie pobočky sú nezákonné z dôvodu ich nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, preto žalobe v celom rozsahu podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP vyhovel. K návrhu na prerušenie konania a predloženia veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) na konanie o súlade právnych predpisov citoval svoj rozsudok z 10. mája 2018, sp. zn. 6S/45/2016, s tým, že súd má povinnosť prerušiť konanie len v prípade, ak sa domnieva, že iný právny predpis odporuje zákonu, potreba tohto postupu však nie je daná v prípade, ak o ústavnosti zákona má pochybnosti účastník, nie konajúci súd. K tejto otázke zároveň dodal, že z ustanovenia § 146 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že ak je akákoľvek suma predmetom splátkového kalendára, na túto už nie je možné predpísať penále, pričom predmetom konania o súlade právnych predpisov môže byť iba preskúmanie súladu textu právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), nie jeho výkladu. Správny súd v danej veci nezistil ani nejednoznačnosť dotknutého zákonného ustanovenia. Konštatoval, že vzhľadom na nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí nevykonával hmotnoprávne posúdenie veci ani nepodával relevantný výklad právnych noriem, keďže skutkový stav z administratívnych rozhodnutí nie je možné zistiť. Podľa neho nebolo dôvodné prerušenie konania, keď pri súčasnom stave veci nebolo zrejmé, aké zákonné ustanovenia a akým spôsobom budú použité v ďalšom konaní, a či aj po tomto novom rozhodnutí orgánov verejnej správy budú súčasné námietky žalobcu vzťahujúce sa k nesúladu právnych predpisov stále dôvodné. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP.

2. V poradí prvým rozsudkom zo 6. júna 2017, č. k. 5S/44/2016-60, správny súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 21. decembra 2015, č. 57198-2/2015-BA, a jeho podnet na podanie návrhu o súlade právnych predpisov považoval za nedôvodný, pričom mu náhradu trov konania nepriznal. Tento rozsudok krajského súdu bol na základe kasačnej sťažnosti žalobcu podľa § 462 ods. 1 SSP v spojení s § 440 ods. 1 písm. f), písm. g) SSP zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) z 21. augusta 2019, č. k. 7Sžsk/38/2018-97, a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie s poukazom na to, že napriek podnetu žalobcu na podanie návrhu na začatie konania na ÚS SR o súlade ustanovení § 240 ods. 1, § 146 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. s ústavou, pri zohľadnení rozhodnutia ÚS SR zo 7. júla 2009, č. k. II. ÚS 269/09-30, krajský súd nevykonal ústavne konformný výklad právnej normy a nevysvetlil, z akého dôvodu považuje právnu normu za ústavne súladnú, pričom sa návrhom na začatie konania o súlade právnych predpisov nezaoberal a len stroho konštatoval, že ho považuje za nedôvodný. V tejto súvislosti bolo krajskému súdu uložené vec opätovne prejednať, dôsledne sa vysporiadať s námietkou žalobcu o protiústavnosti právneho predpisu a následne rozhodnúť s náležitým a presvedčivým odôvodnením rozhodnutia.

3. Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, vydala dňa 5. decembra 2013 rozhodnutie č. 700-0250618013-GC04/13 (ďalej len „rozhodnutie o predpísaní poistného“), ktorým podľa § 144 ods. 1, § 152a, § 178 ods. 1 písm. a) ôsmy bod zákona č. 461/2003 Z. z. žalobcovi predpísala poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie,

poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity za obdobie júl 2005 až december 2008 v celkovej výške 6746,46 Eur.

4. Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, vydala dňa 9. septembra 2015 rozhodnutie č. 700-0219222315-GC04/15 (rozhodnutie pobočky), ktorým podľa § 178 ods. 1 písm. a) deviaty bod, § 240 zákona č. 461/2003 Z. z. žalobcovi predpísala za obdobie júl 2005 až december 2008 penále v sume 6745,83 Eur vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, poistného na invalidné poistenie, poistného do rezervného fondu solidarity, vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici, alebo zaplatená v hotovosti. Zároveň konštatovala, že neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia je jeho príloha.

5. Žalovaná dňa 21. decembra 2015 vydala rozhodnutie č. 57198-2/2015-BA (preskúmané rozhodnutie), ktorým odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu pobočky zamietla a rozhodnutie pobočky o predpísaní penále potvrdila.

II.

Kasačná sťažnosť

6. Proti napadnutému rozsudku (v celom rozsahu) podala žalovaná (ďalej aj „sťažovateľka“) dňa 25. mája 2022 kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhala, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť odôvodnila tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, teda s výslovným poukazom na § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

7. Právne posúdenie veci krajským súdom sťažovateľka považovala za nesprávne s poukazom na to, že skutkové zistenia a právne závery žalovanej, ktoré vyplývajú z preskúmaného rozhodnutia v tomto konaní a z rozhodnutia, ktoré bolo predmetom konania sp. zn. 6S/45/2016, nie sú totožné a nejde v nich o rovnaký právny problém. V konaní sp. zn. 6S/45/2016 totiž krajský súd preskúmaval zákonnosť rozhodnutia žalovanej vo veci predpísania penále za obdobie január 2009 - marec 2014, jún - september 2014, a november 2014, a v tomto konaní žalovaná predpísala penále odo dňa splatnosti poistného do dňa zaplatenia dlžnej sumy. Krajský súd sa obmedzil výlučne na citáciu právnych záverov v inej veci a nevenoval sa dostatočným spôsobom námietke žalobcu o protiústavnosti právneho predpisu napriek tomu, že práve to bol dôvod na zrušenie jeho prvého rozsudku zo strany NS SR. Rovnako bol povinný krajský súd svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť. V predchádzajúcom konaní krajský súd vyhodnotil správnu žalobu ako nedôvodnú, v ďalšom konaní však považoval námietky žalobcu za dôvodné a rozhodnutie žalovanej za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žalovaná vyjadrila názor, že jasne a zrozumiteľne uviedla skutkové zistenia, ktoré boli dôvodom na predpísanie penále, ako aj z toho vyplývajúce právne závery. Dôvodom na predpísanie penále bolo nespĺnenie zákonnej povinnosti žalobcu, čo jednoznačne vyplýva aj z napadnutého rozhodnutia vrátane označenia rozhodnutia, ktorým bolo predpísané žalobcovi poistné. Príloha k rozhodnutiu korešponduje s výrokovou časťou rozhodnutia a jeho odôvodnením. Z prílohy je zrejماً suma poistného zaplateného po dni splatnosti, ako aj iné rozhodujúce skutočnosti, a žalovaná sa dostatočným spôsobom vysporiadala so všetkými ďalšími relevantnými námietkami žalobcu. Rozhodnutie pobočky podľa sťažovateľky obsahuje citáciu ustanovení právnych predpisov, na základe ktorých bolo rozhodnuté, pričom ani v zmysle § 209 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. nie je potrebné, aby odôvodnenie rozhodnutia dávalo odpoveď na každú vnesenú námietku.

8. Čo sa týka nepreskúmateľnosti rozhodnutia, sťažovateľka poukázala na rozhodnutie NS SR z 24. novembra 2010, sp. zn. 6Sžf/1/2009, podľa ktorého je nepreskúmateľné len také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne ktorého výrok je rozporuplný, ak nie je možné rozoznať, čo je výrok a čo odôvodnenie, kto je

účastníkom konania a kto bol rozhodnutím viazaný, rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov a ich nejednoznačnosť. Takýmito vadami však rozhodnutie žalovanej netrpí. Takisto podotkla, že prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne a rozhodnutie jej odvolacieho orgánu nemožno posudzovať izolovane, ale ich treba vykladať vo vzájomnej súvislosti. Uzavrela, že logické argumenty a relevantné právne závery spolu s citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné východiská pre výrok jej rozhodnutia.

9. Kasačná sťažnosť bola dňa 30. júla 2022 doručená na vyjadrenie žalobcovi.

III.

Vyjadrenie žalobcu

10. Žalobca krajskému súdu doručil dňa 16. augusta 2022 podanie označené ako „Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti žalovanej zo dňa 24.5.2022“. Predmetné vyjadrenie však neobsahovalo stanovisko k samotnej kasačnej sťažnosti, žalobca v ňom produkoval vlastné námietky proti napadnutému rozsudku, najmä vo vzťahu k podnetu na začatie konania o súlade právnych predpisov, porušení práv účastníka konania a prieťahom v konaní.

11. Podanie žalobkyne bolo doručené sťažovateľke na vedomie dňa 24. augusta 2022.

IV.

Relevantná právna úprava a právne východiská

12. Najvyšší správny súd, na ktorý podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná jeho právomoc, rozhodujúc v senáte podľa § 438 ods. 2 SSP, ako súd konajúci o kasačnej sťažnosti [§ 11 písm. h) SSP] po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), pri existencii výnimky z povinného právneho zastúpenia [§ 449 ods. 2 písm. b) SSP], v zákonom stanovenej lehote (§ 443 ods. 1 SSP), na zákonom určenom mieste (§ 444 ods. 1 SSP), proti právoplatnému rozhodnutiu správneho súdu (§ 438 ods. 1 SSP), a je prípustná, resp. jej prípustnosť nie je vylúčená (§ 439 SSP), s ohľadom na obsah kasačnej sťažnosti (§ 453 SSP), bez viazanosti sťažnosťnými bodmi [§ 453 ods. 2 SSP v spojení s § 134 ods. 2 písm. d) SSP], bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) dospel k záveru, že je daný dôvod na postup podľa § 462 ods. 1 SSP.

13. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

15. Podľa § 199 ods. 1 písm. a) SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

16. Podľa § 11 písm. h) SSP najvyšší správny súd rozhoduje o kasačných sťažnostiach.

17. Podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Podľa § 440 ods. 1 písm. i) SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti.

19. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

20. Dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, spočívajúci v rozhodnutí krajského súdu založenom na nesprávnom právnom posúdení veci (za súčasného porušenia zákona), je daný v prípadoch, ak kasačný súd dospeje k záveru, že na prejednávajúcu vec mal byť aplikovaný iný právny predpis (ustanovenie právneho predpisu), než aký aplikoval krajský súd, alebo ak bol síce aplikovaný správny predpis/ustanovenie, ale krajský súd ho nesprávne vyložil. Nesprávne právne posúdenie pritom môže spočívať v právnych predpisoch tak hmotného, ako aj procesného práva.

21. Krajský súd v správnom súdnictve, ako aj orgán verejnej správy, ktorých rozhodnutie bolo zrušené a vec im bola vrátená na ďalšie konanie, sú povinné riadiť sa právnym názorom vysloveným kasačným súdom v zrušujúcom rozhodnutí. Nerešpektovanie právneho názoru kasačného súdu je porušením tak ustanovenia § 469 SSP, v ktorom je táto viazanosť *expressis verbis* (výslovne) zakotvená, ako i porušením základného práva účastníka konania na súdnu ochranu a spravodlivý proces, a v konečnom dôsledku i porušením zásady právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá je základom právneho štátu. Zároveň je nerešpektovanie viazanosti právnym názorom vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti kasačným dôvodom podľa § 440 ods. 1 písm. i) SSP.

22. Predmetom tohto kasačného konania je posúdenie správnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorým zrušil preskúmané rozhodnutie žalovanej i rozhodnutie pobočky a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutí podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, a to z hľadiska kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktorý bol sťažovateľkou výslovne uplatnený, a berúc do úvahy § 453 ods. 2 veta prvá SSP i z hľadiska § 440 ods. 1 písm. i) SSP, ktorý kasačný dôvod je implicitnou súčasťou kasačnej argumentácie, t. j. nepriamo vyplýva z obsahu kasačnej sťažnosti (§ 55 ods. 3 SSP v spojení s § 55 ods. 2 SSP).

23. Z obsahu súdneho spisu vrátane priloženého administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že:

- Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, dňa 5. decembra 2013 vydala rozhodnutie č. 700-0250618013-GC04/13, ktorým žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnéj osobe predpísala povinné poistné za obdobie júl 2005 až december 2008 v celkovej výške 6746,46 Eur;
- Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, dňa 5. decembra 2013 vydala rozhodnutie č. 700-0250618113-GC04/13, ktorým žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnéj osobe predpísala povinné poistné za obdobie január 2009 až október 2013 v celkovej výške 8676,86 Eur;
- podaním zo dňa 8. januára 2014 žalobca adresoval Sociálnej poisťovni žiadosť o povolenie splátok neuhradenej dlžnej sumy poistného podľa § 146 zákona č. 461/2003 Z. z.;
- dňa 5. februára 2014 žalobca adresoval pobočke Sociálnej poisťovne e-mailové podanie, v ktorom žiadal o oznámenie stavu jeho žiadosti o povolenie splátok zo dňa 8. januára 2014;
- z výsledku reklamačného konania zo dňa 2. júla 2014, č. R-801041-14-00080, vyplýva, že po preverení zásielky žalobcu, ktorá bola podaná dňa 8. januára 2014, s podacím číslom RP222743646SK, Slovenská pošta, a.s. vyhodnotila reklamačné konanie ako neopodstatnené a uviedla, že predmetná zásielka bola dodaná 9. januára 2014;
- Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, dňa 29. októbra 2014 vydala rozhodnutie č. 1100-81012-GC13/2014, ktorým žalobcovi podľa § 146 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. povolila splácanie dlžných súm poistného a úrokov v celkovej sume 5273,94 Eur formou mesačných splátok. Z rozhodnutia nie je zrejmé, čo je právnym titulom dlžných súm;
- z upovedomenia o začatí exekúcie z 2. júna 2014, sp. zn. EX 13489/14, vyplýva, že dňa 13. marca 2014 začalo exekučné konanie u súdneho exekútora P.. J. A., X.. v prospech oprávneného Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, v neprospech povinného, ktorým bol žalobca, a to na základe exekučného titulu - rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, z 5. decembra 2013, č. 700-0250618013-GC04/13. Predbežné trovy exekúcie boli vyčíslené na sumu 617,40 Eur.

V.

Kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. i) SSP

24. Vzhľadom k predchádzajúcemu zrušujúcemu rozhodnutiu kasačného súdu v danej veci (odsek 2. tohto rozhodnutia) sa najvyšší správny súd v prvom rade zamerlal na posúdenie toho, či krajský súd rešpektoval právny názor v ňom vyjadrený, ktorým bol v zmysle § 469 SSP viazaný, a či sa ním dôsledne riadil, teda či nedošlo k naplneniu kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. i) SSP. Označený kasačný dôvod bol implicitne obsiahnutý v kasačných námietkach žalovanej, ktorá mala za to, že správny súd sa dostatočne nevenoval námietke žalobcu o protiústavnosti sporných ustanovení zákona č. 461/2003 Z. z. napriek tomu, že práve z tohto dôvodu bolo jeho prvé rozhodnutie zrušené zo strany NS SR a vec bola vrátená na ďalšie konanie. S uvedenou argumentáciou sa stotožnil i žalobca, ktorý vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti krajskému súdu vytkol, že sa vyhol zásadnej otázke, a to, či bolo alebo nebolo dôvodné podať podnet na ÚS SR tak, ako to prikázal NS SR, a namiesto toho preskúmané rozhodnutie zrušil, aby nemusel dať odpoveď na otázku dôvodnosti podnetu žalobcu na konanie o súlade právnych predpisov. Zdôraznil, že takéto konanie nemôže iniciovať sám účastník, môže tak urobiť len súd v konkrétnom konaní, pričom nevysporiadanie sa s touto otázkou vedie k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Krajský súd nechal žalobcu šesť rokov v stave právnej neistoty a dva a pol roka v domnienke, že návrh na ÚS SR podá, pričom kvôli tomu odročil pojednávania a napokon od jeho podania upustil. Takéto konanie je podľa neho nepredvídateľné a arbitrárne. Poukázal pritom na svoj podnet formulovaný v správnej žalobe, ktorý považoval za riadne zdôvodnený a relevantný.

25. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že správnu žalobou, doručenu krajskému súdu dňa 7. marca 2016, sa žalobca okrem preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej, v rámci samostatného podnetu (bod VIII. správnej žaloby) domáhal i podania návrhu na začatie konania o súlade § 240 ods. 1, § 146 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. s ústavou v zmysle čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy a následne prerušenia konania až do vydania rozhodnutia ÚS SR. Žalobca vyjadril právny názor, že ustanovenie § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v časti týkajúcej sa výšky penále 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania je v rozpore s princípmi právneho štátu, zakotvenými v čl. 1 ods. 1 ústavy, narúša princíp proporcionality, keďže výška penále je neprimeraná vzhľadom na cieľ, ktorý ním chce štát dosiahnuť, ďalej s princípom právnej istoty, s princípom zvrchovanosti ústavy, ďalej v rozpore s čl. 12 ods. 2 ústavy (rovnosť postavenia), s čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy (nezákonnosť penále a ich rozpor s dobrými mravmi, zachovanie základných práv a slobôd), i s čl. 20 ods. 1 ústavy (likvidačný charakter penále). Pokiaľ ide o ustanovenie § 146 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z., žalobca mal za to, že toto ustanovenie je v rozpore s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 ústavy, nakoľko je pre adresáta právnej normy nejasné a nezrozumiteľné. Ústavnú nekonformnosť a neaplikovateľnosť predmetných ustanovení zákona č. 461/2003 Z. z. podrobne analyzoval aj v časti IV. a V. správnej žaloby. Výšku penále, ktorá predstavuje 18,25 % ročne a je diskriminačná, žalobca osobitne namietal v rámci pojednávania pred krajským súdom dňa 6. júna 2017. Na svojom návrhu plne zotrval vo vyjadrení doručenom krajskému súdu 8. apríla 2021.

26. NS SR vo svojom zrušujúcom rozsudku (odsek 2. tohto rozhodnutia) vyslovil, že správny súd sa s návrhom (podnetom) žalobcu vo svojom rozhodnutí dôsledne nezaoberal a nevysvetlil, z akého dôvodu považuje právnu normu za ústavne súladnú. Uložil mu v ďalšom konaní sa dôsledne vysporiadať s námietkou žalobcu o protiústavnosti právneho predpisu s tým, že je povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť. Tým kasačný súd vymedzil predmet opätovného konania pred krajským súdom a zaviazal ho povinnosťou zaoberať sa ním v rozsahu námietok žalobcu vymedzených v správnej žalobe.

27. Vychádzajúc z obsahu napadnutého rozsudku (odsek 1. tohto rozhodnutia) najvyšší správny súd zastáva názor, že krajský súd nesplnil to, čo mu bolo v rámci kasácie uložené, a dôsledne sa neriadil názorom kasačného súdu, keď sa nevysporiadal s tou časťou námietok žalobcu, ktoré sa týkali výšky samotného penále, upravenej v § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. ako 0,05 % za každý deň omeškania, t. j. 18,25 % ročne. Krajský súd svoju argumentáciu obmedzil na všeobecné formulácie (odsek 20. napadnutého rozsudku - citovaný odsek 50.; odsek 22 napadnutého rozsudku - citovaný

odsek 65. a 66.) a de facto sa zaoberal len výkladom ustanovenia § 146 ods. 4 SSP (odsek 24. napadnutého rozsudku), aj to veľmi stručne, pričom sa vyhol odpovediam na zásadné otázky, ktoré nastolil žalobca a ktorých riešenie je pre právne posúdenie celej veci kardinálne, čo bolo i dôvodom zrušenia prvého rozsudku krajského súdu. Zákomom stanovená výška penále, ktorá v ročnom vyjadrení predstavuje zásadný rozdiel oproti predpisom súkromného práva, a ktorá má, vzhľadom na všetky okolnosti a osobné pomery žalobcu, potenciál mať pre neho likvidačný charakter (exekúcia, ukončenie podnikateľskej činnosti), je kľúčovou otázkou, na ktorú je súd povinný dať adekvátnu odpoveď. V kontexte tak závažného následku je nevyhnutné dôsledne trvať na požiadavke zodpovedania otázky ústavnej súladnosti sporných ustanovení, ktoré majú negatívny dopad na ústavné práva žalobcu, jeho životnú situáciu a pomery. NS SR vo svojom zrušujúcom rozsudku odkázal na uznesenie ÚS SR zo 7. júla 2009, č. k. II. ÚS 269/09-30, v rámci ktorého zdôraznil právne závery ÚS SR, podľa ktorých, ak účastník konania odôvodneným spôsobom podnieti, aby súd podal návrh na preskúmanie súladu aplikovanej normy s ústavou, má súd možnosť buď vykonať ústavne konformný výklad právnej normy alebo vysvetliť, prečo považuje právnu normu za ústavne súladnú, alebo sa stotožniť s návrhom účastníka a podať vec ÚS SR. Takisto zdôraznil, že úplná ignorancia argumentu protiústavnosti aplikovanej normy, ktorý bol konkrétny, súvisiaci s danou vecou a dôležitý, znamená porušenie práva na súdnu ochranu.

28. Krajský súd v danej veci nevysvetlil, prečo považuje zákonom stanovenú výšku penále za takú, ktorá je nielen ústavne súladná, ale neporušuje ani ostatné práva účastníka konania. Poukaz na to, že § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. ukladá povinnosť platiť penále v takejto výške, nie je ani zďaleka postačujúci. Posúdenie otázky ústavnej súladnosti označeného ustanovenia je z hľadiska preskúmania zákonnosti napadnutých rozhodnutí Sociálnej poisťovne neopomenuteľná a je potrebné sa s ňou definitívne vysporiadať.

29. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je možné konštatovať, že došlo k naplneniu kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. i) SSP, pretože krajský súd nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí, a svoju povinnosť, uloženú kasačným súdom, nesplnil v súlade s jeho pokynmi. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude analyzovať právny a judikatórny stav v nastolenej otázke (výšky penále) a vyložiť ustanovenie § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. tak, aby boli zachované práva účastníkov konania (ústavnokonformne), pričom sa vysporiada s otázkou jeho možnej protiústavnosti a eventuálne podania návrhu na ÚS SR. Svoje rozhodnutie zároveň presvedčivo a dôkladne odôvodní a podrobne vyjadrí svoje úvahy bez aplikácie § 140 SSP, ktorého použitie v tomto prípade nie je vhodné a vedie k neprehľadnosti a nezrozumiteľnosti použitých argumentov. Najvyšší správny súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že súdne rozhodnutie je primárne určené účastníkom konania, ktorých sa týka, preto aj forma a spôsob argumentácie musí tejto skutočnosti zodpovedať.

30. Najvyšší správny súd taktiež považuje za nanajvýš vhodné, aby sa krajský súd vyjadril k tomu, z akého dôvodu dosiaľ nepodal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy, hoci z tohto dôvodu zrušil pojednávanie určené na deň 11. februára 2020 a napokon návrh na prerušenie konania zamietol bez toho, aby svoj postup zdôvodnil.

VI.

Kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP

31. V rámci kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, pod ktorý patrí nesprávne právne posúdenie veci, žalovaná v kasačnej sťažnosti správne súdu vytkla mylnosť záveru o totožnosti predmetu konania vedeného pod sp. zn. 6S/45/2016 a predmetnej veci; nesprávny záver o nedostatku niektorých náležitostí zrušených rozhodnutí Sociálnej poisťovne, absenciu náležitého a presvedčivého odôvodnenia; a zmenu právneho názoru na vec v priebehu konania bez toho, aby sa zmenili skutkové okolnosti.

32. K predmetným námietkam kasačný súd uvádza nasledovné:

33. Z obsahu napadnutého rozsudku krajského súdu (odsek 1. tohto rozhodnutia) vyplýva, že krajský súd vo vzťahu k rozhodnutiu pobočky (prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne) vytkol: neprimerane stručné odôvodnenie, absenciu označenia právneho titulu pre rozhodnutie o penále, absenciu logických odôvodnení a zákonných ustanovení, absenciu korelácie informácií z prílohovej tabuľky s informáciami v odôvodnení rozhodnutia, absenciu označenia rozhodnutia o povolení splátok. Žalovaná podľa neho pochybila v tom, že vady prvostupňového rozhodnutia neodstránila, pričom aj jej odôvodnenie malo podľa krajského súdu nedostatky spočívajúce v absencii ozrejmenia dopadu rozhodnutia o povolení splátok na rozhodnutie žalovanej (§ 146 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.), absenciou podkladu rozhodnutia, skutkových zistení, presvedčivosti rozhodnutia a jeho logickosti.

34. Z obsahu administratívneho spisu je preukázané, že Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, vydala dňa 9. septembra 2015 rozhodnutie č. 700-0219222315-GC04/15, ktorým žalobcovi predpísala za obdobie júl 2005 až december 2008 penále v sume 6745,83 Eur. Je možné konštatovať, že rozhodnutie obsahuje všetky formálne náležitosti v zmysle § 209 zákona č. 461/2003 Z. z. (písomná forma, výrok, odôvodnenie, poučenie, identifikačné údaje organizačnej zložky, ktorá rozhodnutie vydala, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko účastníkov konania, odtlačok úradnej pečiatky, podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby). Výrok rozhodnutia pobočky obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo [§ 178 ods. 1 písm. a) deviaty bod, § 240 zákona č. 461/2003 Z. z.] i lehotu na plnenie vrátane identifikačných údajov k platbe. Poučenie obsahuje údaj, že sa možno proti rozhodnutiu odvolať, v akej lehote a kde možno odvolanie podať, jeho účinky, čo je v súlade so zákonom. Pokiaľ však ide o obsah odôvodnenia, treba dať za pravdu krajskému súdu, zastávajúcemu názor, že táto časť rozhodnutia pobočky je neprimerane stručná, absentuje v nej označenie právneho titulu pre rozhodnutie (t. j. čo je jeho podkladom - označenie príslušného rozhodnutia, ktoré predchádzalo prepísaniu penále), na to nadväzujúce logické odôvodnenie a v súvislosti s ním zákonné ustanovenia, nie sú v ňom obsiahnuté informácie k obsahu prílohy a chýba v ňom i vysporiadanie sa pobočky so žiadosťou o povolenie splátok podanou žalobcom dňa 8. januára 2014. Kasačný súd dodáva, že hoci sú v prílohe k rozhodnutiu identifikované jednotlivé mesiace (júl 2005 až december 2008) spolu s výškou poistného a príspevkov, dátumom ich splatnosti, výškou penále i dátumom zaplatenia poisteného a príspevkov, absentuje v nej (rovnako tak v odôvodnení rozhodnutia) spôsob, akým sa pobočka dopracovala k výške dlžnej sumy poistného a príspevkov.

35. Z obsahu administratívneho spisu je ďalej preukázané, že na základe odvolania žalobcu žalovaná vydala dňa 21. decembra 2015, rozhodnutie č. 57198-2/2015-BA, ktorým odvolanie zamietla a rozhodnutie pobočky potvrdila. Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia je vyznačená dňa 20. januára 2016 na základe jeho osobného prevzatia žalobcom. Najvyšší správny súd konštatuje, že i toto rozhodnutie žalovanej (preskúmané rozhodnutie) obsahuje všetky formálne náležitosti, ako aj obsahové náležitosti výroku a poučenia. Pokiaľ ide o odôvodnenie, nemožno sa plne stotožniť so záverom krajského súdu, že žalovaná neodstránila vady prvostupňového rozhodnutia: rozhodnutie žalovanej rozhodne nie je stručné, nachádza sa v ňom označenie rozhodnutia o predpísaní poistného (t. j. označenie právneho titulu - podkladu rozhodnutia), spolu s dňom jeho právoplatnosti (str. 3), rozhodnutie obsahuje i zákonné ustanovenia a úvahy žalovanej v súvislosti s (ne)aplikáciou § 146 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. a jej dôvodmi (str. 3), ktoré spočívali v tom, že povolenie splátok sa netýkalo poistného za obdobie júl 2005 - december 2008, ale iného obdobia, teda nemohlo mať žiaden dopad na danú vec. S čím sa v rámci argumentácie krajského súdu je možné stotožniť, je vytýkaná absencia skutkových zistení, informácií týkajúcich sa prílohy a jej údajov, vysporiadanie sa so žiadosťou o povolenie splátok, a napokon i vysvetlenie spôsobu, akým sa Sociálna poisťovňa dopracovala k výške dlžnej sumy poistného a príspevkov, z ktorých bolo vypočítané penále.

36. Napriek správnosti niektorých záverov krajského súdu vo vzťahu k predmetným rozhodnutiam je potrebné mu vytknúť nesústredenosť pri preskúmaní veci a neúplnosť jeho zistení, a to z nasledujúcich dôvodov:

37. Najvyšší správny súd preskúmaním súdneho spisu zistil, že hoci rozhodnutie žalovanej bolo súdu predložené žalobcom a je súčasťou súdneho spisu (č. l. 29), chýba v ňom strana 3, ktorá je z hľadiska

odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia a jeho argumentácie neopomenuteľná. Skutočnosť, že krajský súd žalovanej vytkol absenciu označenia rozhodnutia o predpísaní poistného, absenciu argumentácie ohľadom aplikácie § 146 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. na vec a dopadu rozhodnutia o povolení splátok na preskúmané rozhodnutie, ktoré však reálne v danom rozhodnutí sú obsiahnuté (a sú uvedené práve na chýbajúcej strane 3), vedie kasačný súd k záveru, že krajský súd pri preskúmaní rozhodnutia vychádzal z jeho neúplnej verzie, nachádzajúcej sa v súdnom spise na č. l. 29. Kasačný súd pri hodnotení tejto skutočnosti čerpal z porovnania verzie rozhodnutia z č. l. 29 a verzie žurnalizovanej v administratívnom spise. Právne úvahy krajského súdu, majúce svoj základ v nedostatku, spočívajúcom v neúplne zistenom stave veci vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu a následne v nezohľadnení skutočnosti, že Sociálna poisťovňa de facto nerozhodla o povolení splátok pre poistné za obdobie júl 2005 - december 2008, ktorá skutočnosť je vo vzťahu k právnomu posúdeniu veci kľúčová, spôsobujú zmätočnosť celého rozhodnutia, majú vplyv na jeho presvedčivosť, zrozumiteľnosť, logickosť i správnosť jeho odôvodnenia, a v konečnom dôsledku majú potenciálny dopad i na právne posúdenie veci. V tejto súvislosti je potom otázna aj totožnosť konaní, ktorú namieta žalovaná v súvislosti s aplikáciou § 140 SSP.

38. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní, s ohľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, bude dôsledne preskúmať rozhodnutie žalovanej na základe jeho úplnej verzie obsiahnutej v administratívnom spise a následne rozhodnúť v súlade so stavom veci tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé a dostatočne odôvodnené pri zohľadnení osobitosti veci. Najvyšší správny súd je toho názoru, že v tomto prípade nie je vhodné v ďalšom konaní aplikovať ustanovenie § 140 SSP.

39. Pokiaľ ide o právne posúdenie veci vo vzťahu k samotnej zákonnosti preskúmaného rozhodnutia, žalovaná krajskému súdu vytkla zmenu právneho názoru na vec v priebehu konania bez akejkoľvek zmeny skutkových okolností. Zrkadliac tieto argumenty, má najvyšší správny súd za to, že konanie v tejto veci je poznačené najmä kompletnou zmenou zloženia zákonného senátu, z čoho vyplýva aj možný rozdielny náhľad na právnu stránku veci, vyplývajúci z ľudskej prirodzenosti. Úplná odlišnosť meritórných rozhodnutí vydaných v jednom konaní bez hmatateľného základu (NS SR sa v zrušujúcom rozhodnutí nezaoberal právnym posúdením merita veci) však, samozrejme, nemá pozitívny dopad na zachovanie princípu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, právnej istoty v právnom štáte, a v konečnom dôsledku ani na presvedčivosť rozhodnutia a dôveru v spravodlivosť.

40. Najvyšší správny súd apeluje na to, aby sa krajský súd po tom, ako bezodkladne vyhodnotí stav veci na základe úplných podkladov, v ďalšom konaní dôsledne zaoberal a vysporiadal s právnou stránkou veci vo vzťahu k zákonnosti preskúmaných rozhodnutí Sociálnej poisťovne a zohľadnil nie iba doslovné znenie zákona (§ 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.), ale i jeho účel a zmysel premietnutý do jednotlivých ustanovení (por. § 146 ods. 2 a § 240 ods. 1 so zameraním na výšku sankcie, § 146 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.), v kontexte ich reálneho dopadu na práva účastníkov. Najvyšší správny súd zastáva názor, že na rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktoré sú predmetom prieskumu v tomto konaní, je potrebné nazerať i cez prizmu všeobecných právnych zásad, medzi ktoré patrí okrem iných aj (pôvodne rímskoprávna) zásada ex iniuria ius non oritur (z nepráva nie je možné vyvodzovať právo) či nemo turpitudinem suam allegare potest (nikto nesmie ťažiť z vlastných protiprávných činov). Tieto zásady sa vo všeobecnosti uplatňujú v oblasti súkromného práva, ich aplikáciu pre oblasť verejného práva však tiež nie je možné úplne vylúčiť, s ohľadom na to, že ak je nastavená určitá úroveň konania medzi súkromnoprávnymi subjektami, o to viac musí platiť pre verejnoprávne subjekty, ktoré konajú výlučne na základe zákona a v jeho medziach. Sociálna poisťovňa ako verejnoprávna inštitúcia, ktorej bola štátom zverená právomoc na výkon sociálneho poistenia (§ 120 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z.), koná na základe zákona č. 461/2003 Z. z. a v súlade s ním, pričom jej rozhodnutia sa priamo dotýkajú práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb, ktoré je povinná rešpektovať.

41. Zo skutkových okolností danej veci je zřejmé, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, zo dňa 29. októbra 2014, č. 1100-81012-GC13/2014, ktorým boli žalobcovi povolené splátky poistného v zostatkovej výške 4999,86 Eur a úrokov v sume 274,08 Eur (č. l. 20 súdneho spisu), sa nevzťahuje na poistné predpísané žalobcovi rozhodnutím z 5. decembra 2013, č. 700-

0250618013-GC04/13 za obdobie júl 2005 - december 2008 (odsek 3. tohto rozhodnutia). Sociálna poisťovňa, vychádzajúc z toho, že poistné predpísané uvedeným rozhodnutím bolo v plnom rozsahu zaplatené, nepovažovala za potrebné rozhodnúť o žiadosti o povolenie splátok vo vzťahu k tomuto poistnému, čím žiadosť žalobcu úplne odignorovala a nielenže nerozhodla v zákonom stanovenej lehote (§ 210 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z.), ale nerozhodla vôbec, hoci jej označené ustanovenie *expressis verbis* (výslovné) takúto povinnosť ukladá.

42. Žalovaná vo svojom rozhodnutí tvrdí, že žiadosť o povolenie splátok jej bola doručená až dňa 6. októbra 2014, z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že „žiadosť sa stratila“, pričom žalobca preukázateľne tvrdil a dokladoval, že bola doručená dňa 9. januára 2014 (č. 1. 19 súdneho spisu), opakovane 5. februára 2014. Ide teda o zrejmú chybu na strane žalovanej, na ktorú nesmie doplácať žalobca. Nie je možné opomenúť ani skutočnosť, že k zaplateniu predpísaného poistného došlo až v rámci exekučného konania, iniciovaného Sociálnou poisťovňou po tom, ako žalobca požiadal o povolenie splátok, teda núteným spôsobom, bez toho, aby Sociálna poisťovňa na žiadosť akýmkoľvek spôsobom reflektovala.

43. Nesplnenie zákonnej povinnosti Sociálnej poisťovne rozhodnúť (v zákonom stanovenej lehote) viedlo v danej veci k tomu, že žalobcovi nielenže neboli povolené splátky ako určitá výhoda súvisiaca so zodpovedným prístupom k plateniu dlžnej sumy (na povolenie splátok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. síce nie je právny nárok, s ohľadom na rozhodnutie Sociálnej poisťovne z 29. októbra 2014, č. 1100-81012-GC13/2014, je však možné predpokladať pozitívne rozhodnutie v danej veci), ale navyše bola voči nemu uplatnená sankcia za nesplnenie povinnosti v inej výške, než by mu v rámci povolenia splátok mohla byť v tom čase uložená (por. ročnú výšku úrokov podľa § 146 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. a dennú výšku penále podľa § 240 ods. 1 označeného zákona) a bol voči nemu uplatnený nútený výkon rozhodnutia, ktorý znamenal navýšenie jeho výdavkov. Takýto následok (ne)konania Sociálnej poisťovne, resp. jej konania v rozpore so zákonom, majúci (či už priamy alebo nepriamy) dopad na postavenie žalobcu, jeho práva, finančnú spôsobilosť a v konečnom dôsledku i na jeho podnikateľskú činnosť, nie je v súlade so všeobecným princípom spravodlivosti ani so zásadou, že právo nesmie byť založené na neprávosti, t. j. konanie v rozpore so zákonom a ignorancia zákona nemôžu viesť k zákonnému rozhodnutiu. Rozhodnutia Sociálnej poisťovne musia byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi (§ 209 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.) nielen formálne, ale i materiálne, s tým, že musia odrážať skutočný stav veci pri dodržaní zásad elementárnej spravodlivosti. Najvyšší správny súd sa preto nestotožňuje s právnym názorom na konsekvencie nedodržania lehoty podľa § 210 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. tak, ako ho produkoval krajský súd (odsek 22. napadnutého rozsudku - odsek 51. - 53. citovaného rozhodnutia).

44. Najvyšší správny súd vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti konštatuje, že došlo k naplneniu kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP tým, že predčasne (nesprávne) aplikoval ustanovenie § 191 ods. 1 písm. d) SSP na danú vec.

VII.

Záver

45. Kasačný súd rezultuje, že napadnutý rozsudok krajského súdu je treba zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP, pretože z jeho strany došlo k naplneniu kasačných dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g), písm. i) SSP.

46. Úlohou krajského súdu v konaní po zrušení rozhodnutia bude, pri súčasnej viazanosti právnym názorom kasačného súdu podľa § 469 SSP, postupovať v súlade s pokynmi kasačného súdu a vo veci opätovne rozhodnúť.

VIII.

Náhrada trov kasačného konania

47. Keďže najvyšší správny súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, o náhrade trov kasačného konania rozhodne krajský súd podľa § 467 ods. 3 SSP.

IX.

Pomer hlasov

48. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 [§ 139 ods. 4 (veta prvá) SSP v spojení s § 463 SSP].

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.